N°. 80. 1854.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

DINGSDAG 4 APRIL.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

(Staatsblad n°. 18.) *BESLUIT van den 25sten Maart* 1854, *houdende aanvulling van dat van den 23sten Augustus* 1852 (Staatsblad n°. 141), *nopens de strandvonderij.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordragt van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken, van den 12den December 1853, n°. 150, 2de afdeeling;

Gezien Ons besluit van den 23sten Augustus 1852 (*Staatsblad* n°. 141);

Den Raad van State gehoord (advies van den 3den Januarij 1854, n°. 1);

Gezien het nader rapport van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken, van den 17den Maart 1854, n°. 216, 2de afdeeling, en het rapport van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 20sten daaraanvolgende, n°. 11,

Hebben goedgevonden en verstaan:

Art. 1 In gemeenten, wier kom op eenigen afstand van de zee gelegen is, of wier grondgebied zich ver langs het strand uitstrekt, kunnen op verlangen en op de voordragt van den betrokken burgemeester, een of meer strandvonders door Onzen Commissaris in de provincie worden aangesteld, ten einde het beheer over gestrande schepen en goederen op zich te nemen, tot dat de burgemeester op de plaats aanwezig is.

Art. 2. Alvorens in dienst te treden, leggen zij in handen van onzen Commissaris den eed of belofte af, dat zij met trouw, ijver en naauwgezetheid de belangen der regthebbenden op de gestrande goederen behartigen en de voorschriften betrekkelijk de strandvonderij in acht nemen zullen.

Art. 3. Zoolang zij als zoodanig in dienst zijn, dragen zij eene koperen plaat, met het woord: *strandvonder*, er op gegraveerd, aan een breeden zijden band of lint om den linker arm.

Art. 4. Voor hun beheer over gestrande goederen wordt geen afzonderlijk loon in rekening gebragt.

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 25sten Maart 1854.

WILLEM.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN REENEN.

Uitgegeven den *eersten* April 1854.
De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(Staatsblad n°. 19.) *BESLUIT van den 29sten Maart* 1854, *houdende vernietiging der verordening van den gemeenteraad van* 's Gravenhage, *van den 15den Maart* 1853, *op het uitroeijen van rupsennesten.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordragt van onzen Minister van Binnenlandsche Zaken, van den 20sten Februarij 1854, n°. 175, 2de afdeeling, tot vernietiging eener verordening op het uitroeijen van rupsennesten, door den gemeenteraad van *'s Gravenhage* in zijne vergadering van den 15den Maart 1853 vastgesteld;

Overwegende, dat het onderwerp, waarin bij deze verordening voorzien wordt, reeds geregeld is door de hier te lande bij de decreten van 8 November 1810 en 6 Januarij 1811 executoir verklaarde wet van 26 Ventôse IV jaar:

dat deze wet nimmer is afgeschaft noch door latere voorschriften is vervangen;

dat wel is waar het Wetboek van Strafregt in art. 471, n°. 8, straf bedreigt tegen hen, die, waar dit door de wet of reglementen geëischt wordt, nagelaten hebben velden of tuinen van rupsen te zuiveren, doch dat hieruit alleen is af te leiden, dat de latere wet eene andere straf op dat verzuim heeft willen stellen, doch geenszins dat zij de vorige wet heeft ingetrokken en het onderwerp aan de regeling van plaatselijke verordeningen heeft overgelaten;

dat toch dit Wetboek, hetwelk elders naar de wetten en reglementen verwijst, in art 471, n°. 8, bepaald van de wet melding maakt en dus blijkbaar de wet van 26 Ventôse IV jaar voor oogen had;

dat dan ook deze wet en het Wetboek van Strafregt bij dezelfde decreten hier te lande zijn ingevoerd, waaruit volgt, dat de wetgever beide verordeningen gelijktijdig nagekomen wilde hebben;

dat de omstandigheid, dat de wet van 26 Ventôse IV jaar in de provincie *Zuidholland* niet zou zijn ten uitvoer gelegd, geen grond kan opleveren, om haar niet meer als verbindende te beschouwen, daar zij niet geacht kan worden alleen door onbruik te zijn vervallen;

dat bij het bestaan eener wet op het uitroeijen van rupsennesten, het den gemeenteraad van *'s Gravenhage*, volgens het beginsel van artt. 150 en 151 der gemeentewet, niet vrijstond, in dit onderwerp nader bij plaatselijke verordening te voorzien;

Gelet op art. 153 der gemeentewet;

Den Raad van State gehoord (advies van den 17den Maart 1854, n°. 9);

Gezien het nader rapport van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken, van den 25sten Maart 1854, n°. 182, 2de afdeeling,

Hebben goedgevonden en verstaan:

De verordening van den gemeenteraad van *'s Gravenhage*, op het uitroeijen van rupsennesten, van 15 Maart 1853, te vernietigen.

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 29sten Maart 1854.

WILLEM.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN REENEN.

Uitgegeven den *derden* April 1854.
De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 25sten Maart 1854, n°. 79, zijn tot leden van het collegie van regenten over het huis van arrest te Appingedam benoemd de heeren mr. *J. Potter van Loon*, burgemeester der stad Appingedam, en mr. *L. Vos*, regter in de arrondissements-regtbank aldaar.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

TURKIJE.

In de zitting der beide Huizen van het Britsche Parlement van jl. Vrijdag is door de ministers verklaard dat het op den 13den Maart jl. te Konstantinopel onderteekend verdrag tusschen de Porte, Frankrijk en Engeland, geene enkele bepaling betreffende het inwendig bestuur van Turkije bevat; dat verdragsbepalingen van dien aard de onafhankelijkheid der Porte zouden schenden en dan ook door Engeland en Frankrijk niet zijn voorgesteld.

De door de Westersche mogendheden verworven bewilligingen ten gunste der Christenen in Turkije, worden niet anders dan in den vorm van grootheerlijke bevelschriften verleend. Reeds is een zoodanig bevelschrift verschenen; het is het laatst der vorige maand uitgevaardigd en strekt om de regtspleging in het belang der Christenen te verbeteren.

Volgens het *Journal des Débats* is bij het bovenbedoelde verdrag ook een protokol gevoegd, waarbij Frankrijk en Engeland zich verbinden om het Grieksche gouvernement te nopen tot het nemen van afdoende maatregelen tegen degenen die op Grieksch grondgebied werkdadig deel nemen aan den opstand in Epirus.

Het genoemde blad betoogt dat de togt eener Russische legerafdeeling over den Beneden-Donau louter een defensive maatregel is, strekkende om de positie der Russische legermagt te verbeteren, en dat hij niet ten doel heeft verder in Turkije te dringen.

— Een door behulp van den telegraaph overgebragt berigt uit Bucharest van den 30sten Maart meldt, dat de Russische troepen die den Beneden-Donau overgetrokken zijn, zuidwaarts voortrukten en de Turksche sterkten Isaotscha, Babadagh en Hirschowa hadden vermeesterd. De laatstgenoemde plaats was volgens de jongste berigten het hoofdkwartier der Russische krijgsmagt.

FRANKRIJK.

De Fransche *Moniteur* berigt dat den 31sten Maart te Toulon 20,078 man infanterie en 365 paarden naar Turkije ingescheept en met gunstig weder in zee gegaan zijn, en dat den 30sten Maart te Brest het bevel over het derde eskader der Fransche zeemagt door den vice-admiraal Parseval-Deschênes aanvaard is.

— Heden (Maandag) zou het Wetgevend Ligchaam in het openbaar beraadslagen over de aanvrage des gouvernements om magtiging tot eene regtsvervolging tegen eenen volksafgevaardigde, den heer de Montalembert, wegens eenige voor het keizerlijk gouvernement beleedigende uitdrukkingen, door hem gebezigd in een particulieren maar algemeen bekend geworden brief. De commissie van rapporteurs heeft, bij meerderheid van stemmen, voorgesteld die magtiging te weigeren; doch men verwacht dat zij door de vergadering zal worden verleend.

— De aartsbisschop van Parijs heeft openbare gebeden verordend voor den voorspoed der Fransche legerscharen in het Oosten. In het daartoe uitgevaardigde mandement van den 29sten Maart jl. wordt de oorlog tegen Rusland voorgesteld als een heilige krijg, als een nieuwe kruistogt. Terwijl onlangs nog door het Fransche gouvernement aan Keizer Nikolaas met zooveel bitterheid verweten werd dat hij een godsdienstoorlog predikte, geschiedt zulks thans openlijk door een van de hoofden der Katholijke Kerk in Frankrijk, door eenen man die dikwerf blijken heeft gegeven van eene milde denkwijze en van niet-instemming met ultramontaansche beginselen.

» Frankrijk staat op — zoo leest men in het mandement — om op nieuw aan de vervulling zijner bestemming te gaan arbeiden; aan het hoofd van Europa gaat het nogmaals in het Oosten strijden voor de zaak van de beschaving en van onze heilige godsdienst, die in grooter gevaar welligt zijn dan ooit vroeger.

» En zouden onze legerscharen niet door God beschermd worden, wanneer zij voor eene zoo regtvaardige en zoo heilige zaak optrekken? Er is licht opgegaan over deze groote zaken; de diepste geheimen der diplomatie zijn bloot gelegd; en men ziet aan den eenen kant de goede trouw, de zucht tot vrede, geen zweem van streven naar magtsvergrooting, en de vereeniging van schier geheel Europa in een zelfde denkbeeld en in dezelfde besluiten niettegenstaande het verschil van zeden, volksaard en belangen; aan den anderen kant ziet men bekwaamheid vol list en dubbelhartigheid, lang gekoesterde plannen van magtsvergrooting, de gestadige toepassing eener staatkunde wier strekking thans aan een ieder bekend is, eene reusachtige magt die door hare uitbreiding alle andere mogendheden te regt bezorgd maakt, kortom het klaarblijkelijke streven om het aan de dwaalleer te dienste staande geweld op den troon van Konstantinopel te plaatsen en om van dat uitstekende punt der wereld uit, de grootste stoffelijke en zedelijke belangen der beschaafde volken alle te bedreigen.

» Doch het ligt niet op onzen weg hier in politieke beschouwingen te treden om aan te toonen dat hetgeen wij in het Oosten gaan verdedigen, de zaak is der geregtigheid en der beschaving. Dezen kring van denkbeelden laten wij aan de staatsmannen, en wij zullen geene inbreuk maken op een veld hetwelk ons terrein niet is. God verhoede dat wij de gedragslijn vergeten, die wij ons van den aanvang af getrokken hebben, ten einde de waardigheid en onafhankelijkheid onzer bediening veilig te stellen. Wat ons, dienaren Gods en der Kerk, bovenal treft, is de heiligheid dier zaak; het gewigt der daarbij betrokken godsdienstige belangen is het waarop wij, als bisschop, hier onze aandacht moeten vestigen. Ziet gij de geduchte gevaren niet, die van het Noorden her ons geloof en onze vrijheid kunnen treffen? O, wij zijn er innig van ontroerd, omdat wij ze duidelijk zien, niettegenstaande eenige toevallige omstandigheden waarvan men vruchteloos poogt partij te trekken, en eenige logenachtige uitdrukkingen waardoor die gevaren voor een onopmerkzaam oog bewimpeld kunnen worden.

» Waarom heeft het Christelijk Europa gedurende drie eeuwen zijnen degen naar het Oosten gewend, naar dat deel der aarde van waar wij de beschaving met het licht ontvangen hebben? Het was om den golfslag der barbaarschheid te breken, om eenen dam op te werpen tegen dien stortvloed welke alles dreigde te overstelpen. Het was om het Christelijk beginsel en de Christelijke kerkregeling te redden, die sedert Photius, den aarts-scheurmaker, in het Oosten verbasterd waren en even onvermogend waren geworden tot het afkeeren der aanvallen van buiten, als verderfelijk voor de eenheid en den vrede in de Kerk. Dat is de reden waarom onze vaderen zoo vele roemruchtige krijgstogten hebben gedaan, waarom zij alle wegen van Azie plat getreden, een koningrijk te Jeruzalem en een Fransch keizerrijk te Byzantium gesticht hebben.

» Thans grijnzen dezelfde gevaren ons aan, geduchter dan ooit. Eene nieuwe barbaarschheid onder bestier van fijn beschaafde leiders bedreigt ons. Het bedorven Christendom van Photius heeft het geloof tot slaaf gemaakt van een magtigen heerscher; hij maakt thans van het geloof het werktuig eener zucht tot zelfverheffing, die geene grenzen meer kent. Hij wil alles, de ligchamen en de zielen, aan zijne logenachtige regtzinnigheid onderwerpen. Zoo deze reus eenmaal aan den Bosporus post vatte, den eenen voet op Europa zettend en den anderen op Azie, dan zou de ondergang der natien beslist zijn. Den reus van het Noorden in zijnen gang te stuiten, aan zijne magt paal en perk te stellen, dat is een doel van welks bereiking leven of dood afhangt voor de beschaafde volken, voor de Kerk van Christus en voor de ware regtzinnigheid. Ziedaar de eigenlijke en groote reden, de door Gods voorzienigheid beschikte reden van den aanstaanden krijgstogt. En daarom wordt deze oorlog door ons ook een heilige krijg genoemd. Ja, onze krijgslieden zullen, wanneer zij tot dien roemrijken strijd vertrekken, den kreet onzer vaderen *God wil het*! weder kunnen aanheffen.

» God wil het, want trots al de wijsheid der natien en al de vonden der menschelijke staatkunde, heeft Hij de onderhandelingen doen uitloopen op eene uitkomst die door niemand verwacht en door niemand gewild werd.

» God wil het, want Hij heeft aan deze zaak, welke Zijne zaak is, oneindig groote belangen van politieken en van materielen aard vastgehecht als een lokaas om de magtige natien in beweging te brengen. Deze belangen, die sommige natien de wapenen hebben doen opvatten en aan andere de handen hebben gebonden, zijn van groot gewigt, maar niet het gewigtigste: onder dezelve liggen godsdienstige belangen van het uiterste gewigt verborgen. Het denkbeeld hetwelk de wereld tot handelen drijft, is een denkbeeld van godsdienstigen aard, zelfs wanneer zij daarvan niet geheel bewust is.

» Ja, God wil het, want Zijn voornemen is, de wereld te brengen tot eenheid in de waarheid; doch zoo het hoovaardig streven hetwelk wij nu gaan bestrijden, de zege behaalde, dan zou de wereld gebragt worden tot eenheid in de dwaling. De hinderpaal tegen de waarachtige eenheid is thans niet langer het Mohammedaansche geloof, maar het Moskovische Czarendom. Niets is voor Gods Kerk zoo gevaarlijk als de ontwikkeling dier magt. Er zijn die zeggen dat het schande voor het Christelijk Europa is, de Turken te gaan verdedigen. Doch is het eigenlijk wel om de Turken te verdedigen, dat wij naar het Oosten trekken? Is het niet veeleer om eenen dam op te werpen tegen de dreigende uitbreiding eener magt wier gang het tijd is te stuiten? Is het onze schuld, zoo de vijanden der beschaving, de vijanden der Kerk niet langer in Turkije maar elders te zoeken zijn, en zoo een Christen volk, het Christendom bedervende en tot medepligtige makende van zijn streven naar zelfverheffing, de nalatenschap en de rol der aloude vijanden van Christus overgenomen heeft? Onderstel dat het hem, den Czaar bekleed met het hoogepriesterschap, die thans in zijne steppen verscholen is, gegeven wordt zich op den troon van Konstantinopel te plaatsen, de drievoudige kroon met het keizerlijk diadeem op zijn hoofd vereenigende; en dat hij van daar over het Oosten heerscht en het Westen onder zijnen invloed en vervolgens onder het juk brengt, — dan zal het zijn als of die algemeene afval, waarvan de Heilige Schrift gewaagt, gekomen is en dat werk der boosheid, hetwelk de tegenhanger van het werk van Christus en een schrikwekkend kenmerk van de laatste dagen der wereld zijn moet.

» God wil het, want Zijne geregtigheid wacht niet altijd de eeuwigheid af om de vervolgers des geloofs te straffen. God kan niet lang doof blijven voor de klagten van zoo vele slagtoffers eener onverbiddelijke vervolging, voor het hulpgeschrei van duizenden vervolgden, hetwelk dagelijks uit de kille woestenijen van Siberie ten hemel klimt. Eene zoo schuldige magt zal gestraft worden," enz.

— De Parijsche *Constitutionnel* roemt de taal van den aartsbisschop als een edel en roemrijk voorbeeld voor de overige prelaten des lands. Tevens deelt het ministeriele blad eenen uit Rome ontvangen brief mede, strekkende om te doen zien » hoe veel haat en dwingelandsche onverdraagzaamheid het Russische gouvernement thans nog tegen de Katholijke godsdienst aan den dag legt." Meer gematigd echter dan de aartsbisschop van Parijs in het bovenstaande mandement, erkent de briefschrijver dat er geene sprake kan zijn van eigenlijk gezegde geloofsvervolging in Rusland. » Het is tot niets dienstig — zegt hij — verhalen die het kenmerk van overdrijving dragen, hier te herhalen. De gewelddadigheid eener verklaarde, openlijke geloofsvervolging zou strijden met de hebbelijkheden van een gouvernement hetwelk aan het despotismus altijd list en valschen schijn paart. Doch al wie eenigen tijd in Rusland gewoond heeft, bemerkt ligtelijk onder den schijn van bescherming van wege de overheden, de bestendige vijandigheid tegen de Katholijke godsdienst. Het kost den Katholijken in Rusland groote moeite, het bestaan hunner kerkgemeenten tegen de wangunst der overheden te verdedigen; en het laat zich alzoo ligtelijk begrijpen dat zij al den invloed dien zij zouden kunnen uitoefenen, zien verlammen. Zij stooten op onoverkomelijke hinderpalen en op de strengste dwangmaatregelen, zoo dikwerf zij in hunne godsdienstige handelingen buiten den gewonen kring der eeredienst gaan. Elke zoodanige handeling wordt beschouwd als eene aanmatiging, als eene overschrijding van de onverzettelijke perken die hun gesteld zijn. Doch het onvergeeflijke misdrijf is het proselyten-maken; de Katholijke priester wordt met bitterheid vervolgd, wanneer hij iemand heeft kunnen bekeeren in weerwil der bedreigingen en verlokkingen van allerlei aard, die van de zijde eener zoo partijdige regering gebezigd worden."

ENGELAND.

De beide Huizen van het Britsche Parlement hebben zich Vrijdag jl. zonder hoofdelijke stemming vereenigd met de door de ministers voorgestelde adressen aan de Koningin ter beantwoording der oorlogsboodschap; en bij het Lagerhuis is besloten dat het adres door al de leden aan Hare Majesteit zou worden gebragt. Er is echter in de beide Huizen bij die gelegenheid weder eene langdurige beraadslaging over de Turksche aangelegenheden gevoerd, waarbij de door het bewind vroeger in het Oostersche geschil gevolgde staatkunde van de zijde der oppositiepartij scherp is gelaakt. Bij de Pairs werd door lord Derby en bij de Gemeenten door den heer Disraeli beweerd dat Keizer Nikolaas door vroegere handelingen van Britsche bewindslieden, met name van lord Aberdeen, in den waan gebragt of gehouden was dat hij bij de uitvoering zijner plannen aangaande Turkije kon rekenen op de instemming of althans op de berusting van Engeland, en deze waan was het die Keizer Nikolaas terstond bij de optreding van het kabinet van lord Aberdeen, tot uitvoering zijner lang gekoesterde plannen had doen overgaan: waaruit door de beide woordvoerders der oppositie afgeleid werd dat de oorlog vroeger niet onvermijdelijk was geweest, en dat hij niet zou uitgebroken zijn indien Lord Aberdeen niet aan het hoofd des bewinds ware getreden. Hierop werd hoofdzakelijk geantwoord dat noch lord Aberdeen, noch een der vroegere Britsche bewindslieden, in gebreke gebleven was zich bepaald en stellig tegen elk denkbeeld van verdeeling van het Turksche rijk te verklaren.

Bij deze discussie zeide de minister van buitenlandsche zaken, lord Clarendon, in het Hoogerhuis: » Engeland heeft alle reden om met het gedrag van Oostenrijk in het Oostersche geschil tevreden te zijn. In den geheelen loop der onderhandelingen met Rusland heeft Oostenrijk rond en eerlijk gehandeld, en het heeft, op zijne wijze en op zijnen tijd, alles gedaan wat het kon, om den vrede te behouden en de integriteit van het Turksche rijk te handhaven. Het heeft nu, naar ik geloof, zijn leger op den voet van oorlog gebragt, en zoo even ontvang ik een berigt waaruit blijkt dat het de langs zijne zuid-oostelijke grenzen gelegerde troepen met 130,000 man versterkt heeft.

» Er is echter verschil tusschen de handelwijze van Oostenrijk en Pruissen. Deze laatstgenoemde mogendheid wenscht zich geheel onzijdig te houden; maar ik moet zeggen dat het bij zulk een oorlog als nu aan de grenzen dier beide landen gevoerd zal worden, voor geen dier beide mogendheden mogelijk zijn zal onzijdig te blijven. In allen gevalle zou er voor hare duurste belangen niets nadeeliger kunnen zijn dan een langdurige oorlog, en niets wenschelijker dan een korte en beslissende strijd. Doch indien de beide groote Duitsche mogendheden onderling verdeeld zijn, zullen de zaken onvermijdelijk eenen loop nemen die het streven naar omwenteling bevordert en alzoo voor de tegenwoordige belangen van Rusland gunstig is.

» Willen de Duitsche mogendheden niet aandruischen tegen den volksgeest in Duitschland, die zich elken dag luider tegen Rusland verklaart, dan zal de einduitkomst gewis voor Duitschlands onafhankelijkheid gunstig zijn. Die mogendheid, welke weigert de hand tot verwezenlijking van Ruslands plannen te leenen, zal de gunst van geheel het Duitsche volk voor zich winnen, en aan hare leiding zal het toekomstig lot der Duitsche natie toevertrouwd worden.

» In deze omstandigheden koester ik de hoop dat die beide groote mogendheden, in het juiste besef van haar eigen belang en van het belang van Europa, zich niet alleen aan de staatkunde der Westersche mogendheden zullen aansluiten, maar ook met deze krachtdadig zullen zamenwerken. Ik vertrouw dat zij de rol zullen kiezen die haar voegt in dezen grooten strijd, welks uitkomst haar nog nader zelfs dan het Westelijk Europa aangaat. Ik vertrouw dat wij aan het einde van dezen strijd haar aan onze zijde zullen zien, met ons zamenwerkende om den vrede weder op een hechten en veiligen grondslag te vestigen; doch die vrede kan niet duurzaam noch veilig zijn, tenzij de uitbreiding van het Russische grondgebied en Ruslands onmatig groote invloed eene afdoende beperking ondergaan. En het zal geen roemrijke vrede zijn, tenzij wij aan de Christenen in Turkije gelijkstelling met de Mohammedaansche bevolking verzekeren, niet door verdragen of door een beschermheerschap, niet door ons regten te verschaffen die de doodsteek zijn voor het onafhankelijk volksbestaan hetwelk wij willen verdedigen, maar door eigenwillige besluiten des Sultans, die hem echter desniettemin binden, en die het beste middel voor hem zijn om zijne eigene belangen te bevorderen, terwijl zij hem de erkentelijkheid van Europa

zullen verwerven, en de eenige belooning uitmaken die Frankrijk en Engeland voor den hem verleenden bijstand verlangen."

In het Lagerhuis zeide lord Russell, aangaande de vraag met welke bondgenooten Engeland den oorlog ondernam, dat nimmer twee gouvernementen naauwer onderling vereenigd waren dan Engeland en Frankrijk thans; en hij vervolgde: »Wij hebben nu de stelling te beschouwen van die beide andere mogendheden, welke wij in de onderhandelingen overeenstemmende met ons gevonden hebben, niet alleen in de te Weenen onderteekende protokollen, maar zelfs in het door ons aan Rusland gestelde ultimatum, in zooverre als Oostenrijk en Pruissen beide aan Keizer Nikolaas geraden hebben gehoor te geven aan onze sommatie tot ontruiming der Donau-vorstendommen. Ik kan echter slechts weinig voegen bij hetgeen ik daarover vroeger aan het Huis heb medegedeeld: terwijl het onzes inziens klaarblijkelijk is, wat door het belang der Duitsche mogendheden gevorderd wordt, hebben wij echter geene schriftelijke bescheiden, geene formele overeenkomst met haar, welke wij aan het Parlement zouden kunnen voorleggen, noch zelfs eene verzekering dat zij aan den oorlog tegen Rusland zullen deel nemen. Doch tevens moet ik zeggen dat de door den Keizer van Oostenrijk en door zijn gouvernement ons gedane mededeelingen zeer rond en openhartig waren; daarin bleek geheele overeenstemming met ons omtrent de noodzakelijkheid om de onafhankelijkheid en integriteit van het Turksche rijk te handhaven; en toen wij onlangs vroegen hoe Oostenrijk zou handelen in het geval van eenen oorlog tusschen ons en Rusland, was het antwoord van Oostenrijk voor het oogenblik van een voldoenden aard. Het behield zich echter voor, te raadplegen met het Pruissische gouvernement; en ik geloof dat, indien het Berlijnsche kabinet zich met het toen aanhangige voorstel en met de inzigten van Oostenrijk vereenigd had, ik thans eene zeer voldoende mededeeling aan het Huis zou hebben kunnen doen. Doch het Pruissische gouvernement vermeende niet tot ons voorstel te kunnen toetreden, en het heeft zijne inzigten daaromtrent wereldkundig gemaakt. Die inzigten schijnen mij, ik moet het zeggen, te bekrompen voor dezen tijd. Ik heb Pruissen altijd als eene Europesche mogendheid beschouwd, doch in het door mij bedoelde Pruissische staatsstuk is alleen sprake van Duitsche belangen, van Pruissens pligt jegens Duitschland, niet van verpligtingen van Pruissen jegens Europa. Ik vertrouw echter dat wij aldra eene mededeeling van een anderen aard uit Berlijn zullen mogen ontvangen. Immers indien Pruissen van zins is zijnen rang in Europa op te houden, kan het bezwaarlijk de uitbreiding van Ruslands gebied en de storing van het magtsevenwigt beschouwen als eene zaak van minder belang voor Duitschland dan voor Europa. Doch ik zeg aan het Huis onbewimpeld, hoe de zaak staat: er wordt nog steeds onderhandeld, en zelfs de overschrijding van den Donau door Russische troepen heeft Oostenrijk niet genoopt om aanstonds te verklaren dat het de wapenen zal opvatten om zich tegen dien aanval te verzetten.

» Ik geloof dat Oostenrijk van de aanneming onzer voorstellen alleen weêrhouden is door de vrees dat het door dien stap, wanneer Pruissen daartoe niet insgelijks overging, zich zelf aan gevaar zou blootstellen. Doch de Duitsche mogendheden zullen gewis aldra bevroeden dat het haar pligt en haar belang is de aanvallende staatkunde van Rusland te stuiten en hare eigen onafhankelijkheid te vrijwaren."

Aangaande de vraag, wat Engeland zich als het doel en het eind van den oorlog voorstelde, verklaarde lord John Russell niets te willen zeggen hetgeen aan het gouvernement de vrijheid zou kunnen ontnemen om te elken tijde toe te treden tot vredesvoorwaarden, die het eervol en billijk mogt oordeelen. » Ik voor mij — vervolgde hij — zou geene voorwaarden eervol en billijk achten, waarbij niet voor de veiligheid van het Turksche rijk gezorgd werd; maar welke voorzieningen daarvoor getroffen moeten worden, is een punt hetwelk van de onzekere en wisselvallige krijgskans afhangt. Voor alsnog neme het Huis genoegen met de eenvoudige verklaring dat, daar wij de wapenen ter bescherming van eenen bondgenoot opgevat hebben, ons naaste doel zijn moet den aanvaller te weêrstaan en den bondgenoot te beschermen, en dat deze bescherming zoo lang zal voortduren als zij voor den bondgenoot noodig is."

— De inscheping van de tweede divisie der Britsche expeditie naar Turkije, zal zoo veel doenlijk bespoedigd worden; minstens zes regementen daarvan zullen, naar men verwacht, nog vóór het midden der aanvangende week op weg naar het oorlogstooneel zijn. Zij worden regtstreeks naar Turkije gezonden.

De aanwerving van vrijwilligers voor het militaire corps der kustwachters, tot welks oprigting eenigen tijd geleden besloten is ter beveiliging der kusten tegen den inval van een buitenlandschen vijand, vordert geenszins naar wensch.

— Volgens de officiele opgave heeft in de met den 5den Maart jl. geëindigde twee maanden, de uitvoer van Britsche producten uit het Vereenigd Koningrijk eene waarde bedragen van 14,195,454 L. st. tegen 12,504,490 L. st. in 1853 en 10,175,490 in 1852.

In denzelfden tijd is 411,257 ton scheepsruimte uit buitenlandsche havens ingeklaard en 488,000 ton naar buiten 's lands uitgeklaard; tegen 291,321 en 385,000 ton in 1853.

De Londensche bladen zien in deze cijfers een bewijs dat 's lands welvaart op een zoo hechten en breeden grondslag rust dat zij zelfs door het vooruitzigt op oorlog niet gekrenkt wordt.

De Bank van Engeland had op den 25sten Maart jl. voor 21,240,775 L. st. banknoten in omloop en voor 14,629,282 L. st. specie in kas, dat is, in vergelijking met den vorigen weekstaat, eene vermeerdering op het eerste cijfer van 456,925 L. st. en eene vermindering op het laatste cijfer van slechts 193,557 L. st.

Aan de Londensche beurs is de prijs der Engelsche staatsschuldbrieven in de afgeloopen week weder anderhalf tot twee per cent gedaald. In het laatst der week werd de stemming der beurs gunstiger, vooral ook ten gevolge van een artikel der Londensche *Times*, waarin betoogd werd dat Engelands financiele toestand geen grond voor ernstige bezorgdheid opleverde, daar het de kosten des oorlogs, ook wanneer deze niet voorspoedig mogt zijn, zou kunnen goedmaken met de fondsen die in gewone tijden in Engeland voor werken van minder onmiddellijk nut aangewend of in buitenlandsche geldleeningen, spoorwegondernemingen enz. belegd worden.

In de afgeloopen week is op de Londensche graanmarkt de prijs der tarwe bestendig gerezen, zoodat hij jl. Zaturdag zes shilling hooger per quarter was dan jl. Maandag.

DUITSCHLAND.

De commissie der Pruissische Tweede Kamer, in wier handen de onlangs voorgedragene wets-ontwerpen tot bewilliging van een buitengewoon krediet en tot verhooging van belastingen gesteld zijn, heeft thans haar voorloopig onderzoek volbragt, en volgens de *Zeit* besloten de aanneming dier ontwerpen aan de Kamer aan te bevelen, zoodat waarschijnlijk eerstdaags de publieke beraadslagingen daarover eenen aanvang zullen nemen. Drie verschillende gevoelens hebben zich aanvankelijk in den boezem der commissie geopenbaard: *één* deel was voor onvoorwaardelijke aanneming, een tweede voor voorwaardelijke verwerping, een derde voor gemotiveerde goedkeuring, met welk laatste zich ten slotte al de leden op *één* na vereenigd hebben. Onder de redenen, waarop de commissie de aanbeveling der bewilliging van het gevraagde krediet grondt, is deze: » dat de regering des Konings verklaard heeft ook verder bij de tot dusver gevolgde politiek te zullen volharden, en dienovereenkomstig in vereeniging met de kabinetten van Weenen, Parijs en Londen, en inzonderheid in innige zamenwerking met Oostenrijk en de overige Duitsche Staten, voor het spoedig herstel des vredes op de grondslagen des regts, gelijk die in de protokollen der Weener conferentien zijn uitgesproken, onder voorbehoud van de vrijheid harer beslissing omtrent eene active bemoeijenis, werkzaam te willen zijn." Het genoemde half-officiele dagblad verklaart, niet in te stemmen met degenen, die hierin eene uitnoodiging aan de kamer zien om zich met overschrijding van hare bevoegdheid in de buitenlandsche politiek der regering te mengen; en beschouwt den aangehaalden considerans niet als eene voorwaarde stellende, maar veeleer als behelzende eene voor de regering vleijende uitdrukking van vertrouwen.

— Het te Berlijn in omloop gebragte gerucht, volgens hetwelk tot het mobiel maken van twee Pruissische legercorpsen zou besloten zijn, is den 1sten dezer van regeringswege tegengesproken.

— Daar het nog niet te voorzien is of onder de tegenwoordige omstandigheden de vaart der post-stoombooten tusschen Stettin en St. Petersburg wel zal kunnen plaats hebben, zoo is de gewone bekendmaking omtrent het tijdstip der opening van die vaart nog niet verschenen.

BELGIE.

De Belgische kamer van Volksafgevaardigden heeft in de vorige week vijf dagen lang met gesloten deuren beraadslaagd, over het nieuwe handelsverdrag met Frankrijk. Zaturdag jl. is het door de kamer goedgekeurd met 63 tegen 15 stemmen, terwijl 2 leden zich buiten stemming hielden.

NOORD-AMERIKA.

De boodschap van den President der Unie aan het Congres betrekkelijk het tusschen Spanje en de Vereenigde Staten opgerezen geschil luidt aldus: » Ter voldoening aan het besluit van het Huis van Volksvertegenwoordigers van den 10den Maart, zend ik hiernevens een verslag van den secretaris van Staat, bevattende al de bij het departement ontvangen narigten omtrent de in-beslag-neming van het Amerikaansche koopvaardijschip *Black Warrior* te Havannah, op den 28sten Februarij jl. Er zijn sedert eenige weinige jaren vele andere voorbeelden voorgekomen van aanranding onzer handelsscheepvaart, van schending der regten van Amerikaansche burgers en van beleediging onzer vlag door de Spaansche overheden op Cuba; en alle pogingen om voldoening te verkrijgen, zijn langdurige en vruchtelooze onderhandelingen geweest. De bescheiden betrekkelijk deze zaken zijn van aanmerkelijken omvang en zullen, wanneer zij in orde gebragt zijn, aan het Congres toegezonden worden. De hiernevens gaande stukken betreffen uitsluitend de in-beslag-neming van den *Black Warrior*, en bewijzen zoo duidelijk het ongelijk der Spaansche overheden, dat men regt zou hebben om volledige vergoeding daarvoor te verwachten zoodra deze onverdedigbare en beleedigende handeling aan het gouvernement van Hare Katholijke Majesteit bekend zal gemaakt zijn; doch in andere gevallen zijn dergelijke verwachtingen te leur gesteld. De beleediger is in onze onmiddellijke nabijheid, met ruime magt om aan te randen, maar, naar beweerd wordt, zonder magt om het gepleegde onregt weder goed te maken. De voldoening moet uit een ander halfrond komen; en de antwoorden op onze regtmatige klagten gegeven door het gouvernement des moederlands, zijn slechts de herhaling van verschooningen waarmede ondergeschikte ambtenaren bij de over hen gestelden berispingen beantwoord hebben.

» De door Cuba's overheden onzen burgers aangedane overlast en beleedigingen zijn ongetwijfeld door de bijzondere gesteldheid der partijen veel verergerd; en Spanje schijnt zijne verantwoordelijkheid voor het gedrag dier overheden niet geheel te begrijpen: terwijl het haar ongemeen groote magt geeft, behoorde het, om den wille van het regt en van zijne vriendschappelijke betrekkingen met dit gouvernement, naauwlettend tegen eene buitensporige uitoefening dier magt te waken en, in geval van verongelijking, voor spoedige voldoening te zorgen. Ik heb reeds maatregelen genomen om de moedwillige beleediging, door Cuba's overheden ons aangedaan met het in-beslag-nemen en vasthouden van den *Black Warrior*, aan het Spaansche gouvernement voor te houden, en om onverwijlde vergoeding te vorderen van de schade die daardoor aan onze burgers berokkend is.

» Met het oog op de gesteldheid van het eiland Cuba, op deszelfs ligging nabij onze kust, op de betrekking waarin het altijd tot onze handels- en andere belangen staan moet, kan men niet verwachten dat misnoegen dezerzijds over eene onvriendschappelijke en met de regten van onzen handel strijdige behandeling, en de aanneming generzijds van eene staatkunde waardoor de eer en veiligheid dezer Staten bedreigd worden, lang met vreedzame betrekkingen kunnen zamengaan. Indien de maatregelen genomen tot minnelijke vereffening onzer moeijelijkheden met Spanje, ongelukkig niet mogten slagen, zal ik niet aarzelen gebruik te maken van de bevoegdheid en de middelen die het Congres mogt willen verleenen, ten einde de eerbiediging van ons goed regt te verzekeren, herstelling van ondergane verongelijkingen te verkrijgen en de eer onzer vlag te handhaven. Met het oog op deze gebeurlijkheid, welke ik van harte hoop niet te zullen zien plaats grijpen, geef ik aan het Congres in overweging, of het niet raadzaam zou zijn, zoodanige voorloopige maatregelen te nemen als de zaak zal schijnen te vereischen."

Welk besluit door het Congres op deze boodschap is genomen, is nog niet bekend; maar men denkt dat de oorlogzuchtige wenk aan het slot der boodschap niet zonder gevolg zal blijven.

In berigten uit Washington wordt verzekerd dat de Britsche gezant zich de zaak terstond aangetrokken en het voor den Spaanschen zaakgelastigde opgenomen heeft.

Omtrent de eigenlijke toedragt van het gebeurde met het meer genoemde Amerikaansche vaartuig zijn nog slechts eenzijdige berigten ontvangen; hoe zij van Spanje's zijde voorgesteld wordt, is nog niet bekend.

— De jongste berigten uit Madrid houden in, dat de Koningin amnestie verleend heeft aan allen die nog in Spanje of op Cuba straf ondergingen wegens de in 1852 onder bevel van den generaal Lopez uit Noord-Amerika tegen Cuba ondernomen expeditie. Men meende te Madrid dat deze maatregel in de Vereenigde Staten eenen voor het Spaansche gouvernement gunstigen indruk zou maken.

BEURS-BERIGTEN. (*Naar officiele opgaven.*)

Parijs 1 April: Fransche 3 pcts. rente fr. 62.90; idem 4 1/2 pcts. fr. 89.50.

Londen 1 April: Engel. 3 pcts. geconс. 86 1/4 pct.; Nederl. 2 1/2 pcts 52 5/8 pct.; idem 4 pcts. 80 1/4 pct zonder coupon.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 3den April* 1854.

Volgens dezer dagen uit Curaçao ontvangen berigt van 3 Maart jl., schijnt de gezondheidstoestand aldaar eene gunstige wending te hebben genomen; de gele koorts is geheel verdwenen, en de laatste lijder aan de kinderziekte heeft het quarantaine-hospitaal verlaten. De scharlakenkoorts tast echter bij voortduring vele ingezetenen aan.

Op St. Thomas is de cholera geweken, en ook uit St. Martin en St. Eustatius zijn de laatste berigten omtrent den gezondheidstoestand geruststellend.

Het bestuur van Curaçao gaat steeds voort maatregelen te nemen voor het geval dat de cholera zich aldaar mogt vertoonen.

Den 1sten April is verzonden n°. 18 van het STAATSBLAD.

Met dit nommer der *Staats-courant* wordt verzonden vel 143 der *Bijlagen* van het BIJBLAD II, inhoudende het vervolg van het Voorloopig Verslag der Commissie van Rapporteurs voor het ontwerp van wet tot regeling van het armbestuur.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Provincie *Noordholland.*

AANBESTEDING.

Op Woensdag den 19den April 1854, des namiddags ten 2 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Staatsraad, Commissaris des Konings in de provincie Noordholland, of bij zijne afwezendheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het negende district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Haarlem, worden Aanbesteed:

Het Jagen van Schepen, Vaartuigen, Vlotten enz., door het Groot Noordhollandsch Kanaal, tusschen de Willem-sluis en de Koopvaarders-sluis te Nieuwe Diep, voor den tijd van zes achtereenvolgende jaren, van den eersten Mei 1854 tot en met den 30sten April 1860.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en afslag, eerst voor de zeven perceelen elk afzonderlijk, daarna in massa.

De voorwaarden der bovengemelde Aanbesteding zullen, boven en behalve aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, en aan dat van het Provinciaal Bestuur van Noordholland te Haarlem, ter lezing liggen op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

De voorwaarden zijn die, waarop den 7den April 1852 de Aanbesteding is geschied, met bijvoeging echter:

a. in art. 9, dat latere wijzigingen van het reglement van 12 Junij 1825, n°. 106, ook op den pachter toepasselijk zijn; en

b. in art. 14, dat het Gouvernement zich het regt voorbehoudt het contract te kunnen opzeggen, welke opzegging schriftelijk en minstens twaalf maanden te voren moet geschieden.

Zullende voorts nadere informatien te bekomen zijn bij het Provinciaal Bestuur te Haarlem, en bij den Hoofdingenieur E. de Kruijff, aldaar.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN REENEN.

MINISTERIE VAN MARINE.

*** De Minister van Marine

Brengt bij deze ter kennis van de belanghebbenden dat, gedurende de maanden *April, Mei* en *Junij* dezes jaars en *niet langer*, ten kantore van de Betaalmeesters in de arrondissementen, de voldoening zal geschieden der gagementen ten laste van den Staat, over het *eerste quartaal dezes jaars*, met dien verstande, dat hier alléén bedoeld worden de tijdelijke pensioenen, die door de zorg van het Departement van Marine worden voldaan.

Zullende gezegde betaling aanvang nemen met den 4den dezer, en voorts over gemeld tijdvak dagelijks, Zon- en feestdagen uitgezonderd.

's Gravenhage, den 1sten April 1854.

De Minister voornoemd,
J. ENSLIE.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

*** De Burgemeester der gemeente Dinteloord en Princeland berigt dat de Kermis of Jaarmarkt in die gemeente, finaal is afgeschaft.

Dinteloord, den 31sten Maart 1854.

De Burgemeester voornoemd,
P. J. VOGELAAR.

Aanbesteding van Granen, ten dienste van de Garnizoens-bakkerij te 's Hertogenbosch.

Op Woensdag den 19den April 1854, des middags ten twaalf ure, zal ten Burele van den Militairen Onder-intendant der 1ste klasse in de 3de administrative directie, Ortheneind, Wijk B. n°. 74, onder nadere goedkeuring van het Ministerie van Oorlog, publiek worden Aanbesteed, de leverantie van:

Vier Lasten Kubanka-Tarwe, wegende minstens 77 Nederlandsche ponden het Mud;

Vier Lasten Rhijn-Tarwe, wegende minstens 77 Nederlandsche ponden het Mud;

Acht Lasten Zeeuwsche Tarwe, wegende minstens 74 Nederlandsche ponden het Mud, en

Vier Lasten Rogge, wegende minstens 72 Nederlandsche ponden het Mud.

Volgens voorwaarden, van heden af ter lezing liggende, van des morgens negen tot des middags twaalf ure.

Strekkende het tot narigt van gegadigden, dat het Merk op de aan te bieden Monsters, ook op den omslag van het inschrijvings-biljet moet worden gesteld.

's Hertogenbosch, den 3den April 1854.

De militaire Onder-Intendant voornoemd,
WAAIFORT.

*** Ingevolge art. 15 van de Statuten der Stoomboot-Maatschappij van Overflakkee en Goedereede, worden Actiehouders in gemelde Maatschappij geconvoceerd, tegen Donderdag 13 April 1854, des namiddags 4 ure, in het Koffijhuis van P. Roodzant te Middelharnis, tot het bijwonen der gewone jaarlijksche vergadering, bedoeld bij art. 18 der voormelde Statuten.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij vonnis der Arrondissements-regtbank te 's Gravenhage (Tweede Kamer), den 30sten Maart 1854 bij verstek gewezen, is Mejufvrouw *Maria Overvoorde*, Weduwe van den Heer *Cornelis van den Berg*, wonende te Delft, wegens onnoozelheid, gesteld onder Curatele.

H. L. TROOST, *Procureur.*

*** Blijkens Acte van den 31sten Maart 1854, heeft *Johannes van Kemenade*, te Waalwijk, voor den Kantonregter aldaar, de verklaring afgelegd, dat hij Handligting verleent aan zijnen Zoon *Martinus*, oud ruim 18 jaren, tot het uitoefenen der Leerlooijerij en het drijven van handel in Huiden, Leder, Schors en hetgeen verder tot dien handel behoort.

EUGS. TIJSMANS, *Griffier.*

*** Blijkens Acte, op den eersten April 1800 vier en vijftig, voor den Notaris *Johannes Albertus Hoog* en Getuigen te Amsterdam verleden, geregistreerd, is tusschen de Ondergeteekende, *Bastiaan Adriaan van der Crab* en *Dirk Koen* Dirksz., beiden Commissionnairs in Effecten en bezorgers van Assurantie, wonende te Amsterdam, aangegaan eene Vennootschap, tot het bezorgen van verzekering, zoo voor Brand- als voor Zeeschade, Commissiehandel in Effecten, het bezorgen van Beleeningen en hetgeen verder daartoe behoort, onder de Firma van *van der Crab en Comp*, welke Firma door de beide Vennooten zal worden geteekend; en zulks voor den tijd van vijf achtereenvolgende jaren, aanvang nemende den 1sten April 1854, met bepaling dat bijaldien de Vennootschap niet uiterlijk zes maanden voor het eindigen van dien termijn door een der Vennooten schriftelijk zal zijn opgezegd, dezelve zal worden geacht voor nog vijf jaren te zijn verlengd.

Voor Uitreksel,
B. A. V. D. CRAB.
D. KOEN *Dzn.*

BEURSPRIJS VAN SCHULDBRIEVEN.

AMSTERDAM, 3 April 1854, 1/4 voor 4 ure.

	pCt.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Geblev. koers.	Laatste koers v. gisteren.
NEDERLAND. Werk. Schuld.	2 1/2	52 3/4	52 3/4	52 1/2	52 1/4
Dito dito.	3	63 1/4	—	—	62 3/4
Dito dito.	4	80 1/8	80 3/8	80 1/8	80
Amortisatie	3 1/2	—	—	—	81 1/8
Aand. Handel.-maats.	4 1/2	—	—	—	—
O. I. Leening 1844	4	—	—	—	79 3/4
Aand. Arnh. Spoorweg.	4 1/2	—	—	—	—
Dito Holl. dito.		—	—	—	-
BELGIE. Certificaten	2 1/2	—	—	—	—
Dito *Rothschild*		—	—	—	41 1/2
FRANKRIJK. Certificaten	3	—	—	—	—
RUSLAND. Bij *Hope en C.*	5	94	—	—	94
Dito A°. 1828-1829		93 1/2	—	—	94
Inschr. op 't Grootboek	6	—	—	—	—
Dito Certificaten		54	54 1/2	—	53 3/4
Cert. dito Hamb. Admin.	5	75	77	—	—
Negot. 1831 en 1833	5	79	79 3/4	79 3/4	—
Negot. 1840	4	68	—	—	67 1/2
Dito *Stieglitz*	4	67 1/2	67 3/4	—	—

	pCt.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Geblev. koers.	Laatste koers v. gisteren.
RUSLAND. Neg *Stiegl.* Nieuwe	4	—	—	—	—
Nieuwe Engelsche.	4 1/2	75 1/2	—	—	75 1/2
SPANJE. Nieuwe 3 pcts. thans	1	16 5/8	16 11/16	—	16 11/16
Nieuwe	3	34 3/4	—	—	34 1/2
Binnenlandsche	3	32 1/4	31 1/2	31 5/16	32 11/16
Cert. Coup. Sp. Com.		3 1/2	—	—	3 1/2
Amortisabele Schuld.		3 1/2	—	—	3 9/16
PORTUGAL. Londen, Nieuwe	3	30 1/2	30 3/4	30 9/16	30 9/16
Dito Uitgestelde.		—	—	—	—
OOSTENRIJK. Bank.	5	—	—	—	—
Dito.	4	—	—	—	—
Metal. 1816-1852.	5	55 1/4	55 5/8	—	54 3/4
Dito 1847.	2 1/2	28 5/8	28 3/4	—	28 1/4
Dito 1851-1852.	2 1/2	28 3/8	28 3/4	—	28 1/4
Dito 1849.	5	72	73 1/4	73 1/4	72 1/4
Dito Len. B.	5	72	73 1/4	73 1/4	72 1/4
Aand. *f* 500 bij *Rothschild*.		—	—	—	—
Dito - 250 dito 1839.		—	—	—	—
NAPELS. Certific. bij *L.* en *B.*	5	—	—	—	—

	pCt.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Geblev. koers.	Laatste koers v. gisteren.
POLEN. Obligatien.	4	58	—	—	56 1/2
Aandeelen 1835		—	—	—	124
SARDINIE. Te Londen	5	—	—	—	—
DENEMARKEN. Dito	5	—	—	—	—
PERU. Dito	4 1/2	51	—	—	50 1/2
GRIEKENLAND. Dito	5	—	—	—	—
PHILADELPHIA. Bij *Hope en C.*	5	—	—	—	—
Te Londen.	6	—	—	—	—
Bank, origin.		—	—	—	[illegible]/16
LOUISIANA. Te Londen	5	—	—	—	—
BRAZILIE. Te Londen 1824.	5	88	—	—	88 5/8
Dito 1843.	5	88 3/4	—	—	88 1/2
GRENADA. Dito à L. st. 100	2 1/2	—	—	—	14 1/2
Dito Uitg.		6 1/2	—	—	6 3/8
ECUADOR		—	—	—	—
MEXICO. Te Londen L. st. 100	3	22 5/16	22 1/2	—	22 9/16
Dito Onbepaalde.	3	22 5/16	22 1/2	—	22 9/16
VENEZUELA. Te Londen	3 3/4	—	—	—	22 7/8
Dito Uitg.	1	—	—	—	—

DE ALGEMEENE COMMISSIE van liquidatie der zaken betreffende de voormalige Wees- en Momboirkamers gevestigd te 's Gravenhage doet, ter voldoening aan art. 8 der wet van 5 Maart 1852 (*Staatsblad n°. 45*), de onderstaande aankondiging betreffende de

VOORMALIGE MOMBOIRKAMER TE UTRECHT.

Volgnummer.	NAMEN DER ERFLATERS of uit wier nalatenschap gelden ter momboirkamer zijn opgebragt.	JAAR van het overlijden des Erflaters.	JAAR van de opbrengst ter momboirkamer.	ERFGENAMEN of ten wier behoeve gelden ter momboirkamer zijn opgebragt.	NADER SALDO DER BOEDELS DOOR DE ALGEMEENE COMMISSIE OVERGENOMEN.					AANMERKINGEN.
					Inschrijving Nationaal grootboek 2½ %.	Inschrijving Nationaal grootboek 3 %.	Inschrijving Nationaal grootboek 4 %.	Andere fondsen.	Kontanten.	
1	Beek, (Gerritje Jongbloed, echtgenoot van Jan van)	onbekend	1748	Petronella van Beek.					f 32.77[5]	Petronella van Beek was de dochter van Jan van Beek en Gerritje Jongbloed.
2	Berg, (Jan van den)	onbekend	1771	Arend Hardenberg.	f 1,100				f 51.21[5]	Arend Hardenberg was bij testamentaire dispositie geïnstitueerde erfgenaam van Jan van den Berg.
3	Burghart, (Heintje de Bondt, echtgenoot van Christoffel)	onbekend	1749	Hansje Burghart.					f 24.50	Hansje Burghart was de dochter van Christoffel Burghart en Heintje de Bondt.
4	Doedijns, (Jan)	onbekend	1779 en 1781	Jacoba Philippina Slobeek, weduwe van den heer Willem van Bochove, later echtgenoote van den heer Wijnand du Bois, en haar kind.	f 12,100					De oorspronkelijke boedel is ter momboirkamer opgebragt als de » nagelaten Fideicommissaire boedel van den heer Jan Doedijns." Bij besloten testament van 19 Februarij 1745, te 's Hage door den dood bekrachtigd, en geopend door den notaris Godefridus Trouille den 6den Julij 1746, heeft de heer J. Doedijns tot zijne eenige erfgename ingesteld de weduwe van den heer W. van Bochove, later gehuwd met den heer Wijnand du Bois, met last van fidei-commis op haar kind of kinderen. Na het overlijden der bezwaarde erfgename zijn al de goederen tot den boedel behoorende ter momboirkamer gebragt. Het eenige kind van de bezwaarde erfgename, Dina van Bochoven, is in eerste huwelijk gehuwd geweest met den heer Pieter Born en later met den heer F. E. van der Dussen: uit het eerste huwelijk werd een zoon, Pieter Vincent Born, geboren, die ongehuwd overleden is, terwijl de twee dochters uit het huwelijk met den heer van der Dussen beide gehuwd zijn geweest, de eene, Maria, met den heer Wijnand Johannes Wattier en de andere, Cornelia, in eerste huwelijk met den heer Maximiliaan Lambertus Faure, en later met den heer mr. Johan Michiel van Panhuijs. Na het ongehuwd overlijden van den heer Pieter Vincent Born en den afstand van den heer Wijnand Johannes Wattier en vrouwe Maria van der Dussen, is de boedel overgebragt op de rekening van den heer mr. Johan Michiel van Panhuijs als in huwelijk hebbende vrouwe Cornelia van der Dussen, op welke de nalatenschap geheel en alleen was gedevolveerd. Cornelia van der Dussen is in 1787 overleden, na alvorens, bij testament den 9den Maart 1786 te Batavia voor den notaris Nicolaas Matheus verleden, tot erfgenamen te hebben gesteld hare beide dochters uit haar vorig huwelijk, met name Ulrica Alexandrina en Jacoba Cornelia Hendrika Faure, benevens haren echtgenoot den heer mr. Johan Michiel van Panhuijs. Sedert is het beheer des boedels op de boeken der momboirkamer gedurende het leven van den heer van Panhuijs op het hoofd van rekening gesteld van » *Mr. Johan Michiel van Panhuijs à Batavia*, en na diens overlijden, hetwelk plaats vond te Batavia in Maart 1788, op hetzelfde hoofd gebleven, tot dat daarvoor in 1790 als hoofd van rekening in de plaats gesteld is: » *De erven van mr. Johan Michiel van Panhuijs.*" De boedel is *twintig gulden negen en negentig centen* (f20.99) aan de voormalige momboirkamer schuldig.

Volgnommer.	ERFLATERS of uit wier nalatenschap de boedels ter momboirkamer zijn opgebragt.	JAAR van het overlijden des Erflaters.	JAAR van de opbrengst des boedels ter momboirkamer.	ERFGENAMEN of ten wier behoeve de boedels ter momboirkamer zijn opgebragt.	ZUIVER SALDO DER BOEDELS DOOR DE ALGEMEENE COMMISSIE OVERGENOMEN. Inschrijving Nationaal grootboek 2½ %	Inschrijving Nationaal grootboek 3 %	Inschrijving Nationaal grootboek 4 %	Andere fondsen.	Kontanten.	AANMERKINGEN.
5	Driel, (Machteld Haagedoorn, echtgenoot van Hendrik van)	onbekend	1778	Hendrik en Pieter van Driel.	100				f 34.65	Hendrik en Pieter van Driel waren de Zonen van Machteld Haagedoorn en Hendrik van Driel.
6	Engels, (Frederik Julius en Maria Bernard.)	onbekend	1768	Frederik Julius Vedering of de erfgenamen van Maria Bernard, weduwe van Frederik Julius Engels.	f 2,900				f 53.28	Frederik Julius Vedering was de zoon van Jan Vedering en van Susanna van Brakel; de ter momboirkamer opgebragte gelden waren hem vermaakt bij testamentaire dispositie van den 2den Maart 1745. Indien hij overleden is voor Maria Bernard, weduwe van Frederik Julius Engels, zouden de erfgenamen van deze tot het kapitaal geregtigd zijn.
7	Graaff, (Willemde)	onbekend	1754, 1755 en 1756	Martinus Terbrugge.					f 8.00	
8	Janssen, (weduwe)	onbekend	1775	Willem IJsselstijn.					f 30.60	Willem IJsselstijn was de kleinzoon van de weduwe Janssen.
9	Kalles, (Maria)	onbekend	voor 1766	Cornelis van der Slooth.					f 23.33	
10	Kesteren, (Anna Margaretha en Antonie van)	onbekend	1790	Pieter van Kesteren.	f 100					[illegible] was als erfgenaam ab intestato [illegible] gelden geregtigd, voor zoo ver [illegible] afkomstig zijn van Anna Margaretha van Kesteren; voor het overige was het kapitaaltje door Antonie van Kesteren, bij testament van 21 October 1786, aan Pieter van Kesteren gelegateerd. De boedel is aan de voormalige momboirkamer *negentien gulden vijftien centen* (19.15) schuldig.
11	Ket, (Reinier)	onbekend	1742	[illegible]	[illegible]					[illegible] Ket was de dochter van Se-[illegible] de opge-[illegible] dispositie van Reinier Ket van 23 Julij 1726.
12	Konijnenburg, (Margaretha van Berlicom weduwe van Jacobus)	onbekend	1795	Cornelis Roemer of Francina Sophia de Rochefort wed. van Jacob Cornelis Broers.	f 7,100		f 200			Cornelis Roemer was zoon [illegible] Roemer en Anna Maria Hortijn. [illegible] de weduwe Broers is de regthebbende, indien Cornelis Roemer, voor dat hij zijn twintigste jaar bereikt had, overleden is. De boedel is *veertien gulden twee en twintig en een halve cent* (f 14.22⁵) aan de voormalige momboirkamer schuldig.
13	Krasberger, (Johan Michiel)	onbekend	1800	De weduwe Anna Maria Krasberger en Elisabeth en Anna Maria Krasberger.	900				f 17.68	Elisabeth en Anna Maria Krasberger waren de dochters van de weduwe Anna Maria Krasberger en van haren vooroverleden echtgenoot Johan Michiel Krasberger.
14	Liepoldes, (Carel Hendrik)	onbekend	onbekend	Johanna Geertruida Liepoldes echtgenoote van . . . van den Berg.					f 16.26	Johanna Geertruida Liepoldes, echtgenoote van . . . van den Berg, was de zuster van Carel Hendrik Liepoldes.
15	Linder, (Johan)	onbekend	1791	Floris Graaf van Nassau La Lecq.	f 100				f 36.82	De boedel is afkomstig van een legaat van dertig gouden dukaten door Johan Linder aan den graaf Floris van Nassau La Lecq vermaakt.
16	Molet, (Maria de Brissac, weduwe Pieter)	onbekend	1783	Catharina Magdalena du Mouthier.	f 400				f 8.60	Door Maria de Brissac, weduwe van Pieter Molet, was het ter momboirkamer opgebragte kapitaal gelegateerd aan Catharina Magdalena du Mouthier, bij testament van den 20sten Augustus 1753.
17	Muilman, (R.)		1796	Mr. Cornelis van Haeften; mr. Cornelis van der Hoop; Jan Hendrik, Jacoba Catharina, Willem Pieter, Jacob Benjamin, Carel Joseph, Hendrik Jan, Petronella, Constantia Louisa, Maria Martina van der Meulen; Frederik Leopold Frans van Tuijll van Serooskerken, Hendrik Willem Jacob van Tuijll van Serooskerken; Gerard Arnould Frédéric Marquis du Chasteler.					f 189.52	Dit saldo is afkomstig van uitdeelingen, uit de te Londen gefailleerde massa van R. Muilman aan de momboirkamer te Utrecht overgemaakt, ten behoeve van eenige boedels waaronder zich Engelsche fondsen bevonden, van welke een verschenen rentetermijn door den heer R. Muilman geïncasseerd, doch niet uitbetaald was tijdens zijn faillissement.

Volgnommer	ERFLATERS, of uit wier nalatenschap de boedels ter momboirkamer zijn opgebragt.	JAAR van het overlijden des Erflaters.	JAAR van de inbrengst der boedels ter momboirkamer.	ERFGENAMEN of ten wier behoeve de boedels ter momboirkamer zijn opgebragt.	ZUIVER SALDO DER BOEDELS DOOR DE ALGEMEENE COMMISSIE OVERGENOMEN. Inschrijving Nationaal grootboek $2\frac{1}{2}$ %.	Inschrijving Nationaal grootboek 3 %.	Inschrijving Nationaal grootboek 4 %.	Andere fondsen.	Kontanten.	AANMERKINGEN.
18	Oost-Indische com[illegible] kamer Amster[illegible]		1787 en 1788	M. C. Weijerman.	f 4,36[illegible]					De inschrijving op het grootboek is afkomstig van twee, ter momboirkamer opgebragte soldijbrieven, ten laste der Oost-Indische compagnie, kamer Amsterdam, en ten behoeve van M. C. Weijerman.
19	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible] Theodorus en Magdalena van den Bosch.	f 400				f 15.485	Jan Perné was oom van Jacobus Theodorus en van Magdalena van den Bosch.
20	Portengen, (Cornelis van)	onbekend	voor 1765	Het onmondige kind van de weduwe Ruth van Keulen.	f 300				f 26.975	
21	Quint, (Willem)	onbekend	1765	Jacobus Quint.					f 24.25	Jacobus Quint was de broeder van Willem Quint, en de zoon van Arnoldus Quint en Johanna Catharina Sophia de Lauw.
22	Reppel, (Jan)	onbekend	1727	Pieter van Santen.	f 1,200				f 42.805	
23	Roijen, (Albertus van)	onbekend	1763	Jan van Roijen.	f 300				f 34.88	Jan van Roijen was kleinzoon van Albertus van Roijen.
24	Schaik, (Bernardus van)	onbekend	1787	De kinderen van Bernardus van [illegible]	f 500				f 20.53	
25	Scheers,	onbekend	1765	De kinderen van Scheers					f 4.90	
26	Schmienk, (Pieter)	onbekend	1743	Gerrit Schmienk.	f 700				f 13.70	Gerrit Schmienk was neef van den luitenant Pieter Schmienk.
27	Schouten, [illegible] de grootvader van Jan de Greef, wiens naam onbekend is.	[illegible]	1769	Jan de Greef en voor een gedeelte de onbekende erfgenamen van Cornelis Schouten.	f 1,000				f 14.66	Tot het gedeelte des boedels, opgebragt uit de nalatenschap van zijnen grootvader, was Jan de Greef onbetwiste regthebbende; dit aandeel werd hem toegewezen bij de scheiding der bedoelde nalatenschap den 18den September 1778, voor den notaris W. Huygens gepasseerd; tot het gedeelte des boedels afkomstig uit de nalatenschap van Cornelis Schouten, is Jan de Greef geregtigd geweest, in het geval dat hij Cornelis Schouten overleefde; in het tegenovergestelde geval waren de andere erfgenamen van dezen geroepen.
28	Smith, (David Johan)	[illegible]	[illegible]	Maria Petronella Smith.	f 18,100	f 300	f 200			Maria Petronella Smith was de dochter van David Johan Smith, extraordinair raad van Nederlandsch Indie en van Hester Petronella Romp. Maria Petronella Smith is te Batavia den 26sten Februarij 1786 overleden en heeft bij testament tot erfgenaam benoemd haren echtgenoot Jacobus Theodorus Reijnst, te Batavia den 18den Januarij 1817 overleden, tot erfgenaam nalatende zijnen zoon Joan Jacob Reijnst, mede te Batavia den 10den Mei 1820 overleden; deze heeft bij testament zijne aangenomene dochter Charlotte Reijnst tot erfgename benoemd; zij is te Amsterdam gehuwd geweest met A. Fetmenger, en na weduwe te zijn geworden, te Batavia op den 21sten Augustus 1847 kinderloos en en zonder [illegible] is aan de voormalige momboirkamer *zestien gulden zeven en vijftig cents* (f 16.57) schuldig.
29	Tienhoven, (Jo[illegible] van)	onbekend	1776	Zes kinderen van Adrianus van Tienhoven.	f 300				f 54.965	De erfgenamen van Johannes van Tienhoven waren vermoedelijk de zeven kinderen van Adrianus van Tienhoven; op de momboirkamer werden echter slechts 6/7 gedeelten der nalatenschap opgebragt en wel ten behoeve van één meerderjarig doch afwezig, en van vijf minderjarige kinderen van Adrianus van Tienhoven.

Volgnommer.	ERFLATERS of uit wier nalatenschap de boedels ter momboirkamer zijn opgebragt.	JAAR van het overlijden des Erflaters.	JAAR van de opbrengst des boedels ter momboirkamer.	ERFGENAMEN of ten wier behoeve de boedels ter momboirkamer zijn opgebragt.	ZUIVER SALDO DER BOEDELS AAN DE ALGEMEENE COMMISSIE OVERGEGEVEN. Inschrijving Nationaal grootboek 2½ %.	Inschrijving Nationaal grootboek 3 %.	Inschrijving Nationaal grootboek 4 %.	Andere fondsen.	Kontanten.	AANMERKINGEN.
30	Vermeer, (Alida Reeving, weduwe Jacobus)	onbekend	1772	Dirk Vermeer.					f 26.74	
31	Vincent, (IJsbrand Hendrik François)	onbekend	1792	Pieter de Weerd.	f 33,200	f 600	f 400	f 6,200 ten laste van Middelburg.		Dit saldo is afkomstig van een gedeelte der obligatien welke uit den boedel IJsbrand Hendrik François Vincent aan Pieter de Weerd toekwamen, wiens nalatenschap, na zijn insolvent overlijden, in 1804 te Batavia publiek verkocht is, terwijl de koopers dezer obligatien dezelve niet hebben afgehaald. De boedel is aan de voormalige momboirkamer *honderd gulden en vier centen* (100.04) schuldig.
32	Vleuten, (Hendrik van)	onbekend	1766	Leendert Bosch.					f 7.35	De ter momboirkamer opgebragte gelden waren bij testamentaire dispositie aan Leendert Bosch vermaakt.
33	Vorstman, (Wilhelmina Sonneke, wed. Court)	onbekend	1769	Jan Hendrik Baereveld.	f 300				f [illegible]	Jan Hendrik Baereveld was in 1768 uitlandig; de ter momboirkamer opgebragte gelden zijn hem toegedeeld bij acte van scheiding van 10 December 1782, gepasseerd tusschen hem en de andere erfgenamen, voor den notaris [illegible] van Leenen te Utrecht.
34	Wilders, (Barbara van de Velde, weduwe Johannes)	onbekend	1775	Samuel Wilders.	f 100				f 25.35	Samuel Wilders was de zoon van Johannes Wilders en Barbara van de Velde.
35	Onbekend.	onbekend	onbekend	onbekend.				L. S. 47-5	f 305.50	De oorsprong en de bestemming van dit saldo is geheel onbekend.
36	Onbekend.	onbekend	onbekend	J. Qualembrink.					f 15.95	De ter momboirkamer gevonden gelden zijn waarschijnlijk afkomstig van eenen reeds voor 1766 afgegeven boedel, waarvan eenige penningen, ter bestrijding van na te [illegible] verwachte onkosten, door de momboirmeesters [illegible] ingehouden.

En roept voornoemde Algemeene Commissie bij deze op allen die vermeenen op de voormelde gelden of geldswaarden regt te hebben, om zich, op de wijze bepaald bij de wet van 5 Maart 1852 (*Staatsblad* n°. 45), daartoe bij haar aan te melden.

's Gravenhage, den 18den Maart 1854.

De Commissie voornoemd,
H. J. H. Meerderman, *Voorzitter*.
Ter ordonnantie van dezelve,
J. A. T. Cohen Stuart.

TE 'S GRAVENHAGE TER ALGEMEENE LANDSDRUKKERIJ.